

VIND I SEJLENE. Blandt andre Christian Mohr her har anskaffet sig en Spækhugger til både at sejle med familie og om kap i. Men båden produceres ikke længere, så hvis man vil have fat i en, skal den købes brugt, typisk for 80.000-90.000 kr. — Foto: Per Heegaard

Design der virker

Selv om det er 16 år siden, den sidste Spækhugger blev bygget, har klassen bevaret et højt aktivitetsniveau, og for tiden vokser interessen for den lille hval hastigt, så de brugte både er efterstræbte.

Spækhugger

Af Per Hjort

Brugsting med et markant og funktionelt design har det med trods påstået tidløshed at bølge frem og tilbage mellem centrum og periferi for den herskende smag, hvad enten det drejer sig om PH-lamper, Arne Jacobsen-bestik, Børge Mogensen-sofaer, Zippo-lightere – eller Peter Bruuns Spækhugger.

I modsætning til de øvrige nævnte har Spækhuggeren dog været så langt ude i periferien, at produktionen blev fuldstændig indstillet for 16 år siden. At døme efter den øjeblikkelige store efterspørgsel efter brugte Spækhuggere, ser det imidlertid ud til, at den nu igen er ved at bevæge sig mod centrum for opmærksomheden, og det er da heller ikke helt udelukket, at produktionen vil blive genoptaget.

»Jeg kan godt mærke, at der er en ulmende interesse for Spæk-

huggeren. Men problemet er, at formene ikke længere eksisterer. Der skal derfor laves nye, og det kræver ordrer på mindst fem både for at være rentabelt«, fortæller Peter Bruun, som i dag bygger 14-fods sejlløjlere på sit bådebyggeri i Kvistgård i Nordsjælland.

Drømmedebut

Peter Bruun var kun 22 år og lærling hos Walsted på bådeværftet på Thurø, da han i 1968 begyndte at tegne og bygge den første Spækhugger til sig selv.

Formmæssigt tog den afsæt i den danske spidsgatter, men med en smal finnekøl og følgelig mindre våd overflade samt en højere kølvægt, der gjorde den i stand til at bære mere sejl, strøg Spækhuggeren straks fra den klassiske spidsgatter og lige ind i nutiden.

Bådens fine kombination af stor sødygtighed og gode løjtvejrsegenskaber blev i høj grad bemærket under Sjælland Rundt året efter, hvor Peter Bruun, som da gik på Teknisk Skole i Helsingør, stillede op med sin endnu ikke

helt færdige båd og kom i mål som nummer to i NL-feltet efter Paul Elystrøm i en Soling.

Året efter kom produktionen i gang, og frem til 1986 blev der derefter bygget omkring 400 både, samtidig med at den lille hval fik en familie i form af Grinde, Kaskelot og Marsvin.

I den første halve snes år af sin levetid var Spækhuggeren noget af det hotteste på vandet, og klasse-mesterskaberne tiltrak derfor en stribe af landets førende sejlere. Tom Carlsen, Jørgen og Jacob Bojsen Møller, Poul Richard Høj Jensen, Henrik Søderlund, Niels Ditmar, Eggert Schrøder og Peder Skogstad har således det til fælles, at de alle har prøvet at vinde et klassেমesterskab i Spækhugger. Peder Skogstad fra Sejlklubben Sundet adskillige gange, og han er stadig særdeles aktiv i klassen.

Dygtige sejlere

At det ikke er let at blive dansk mester i denne klasse kan match race-sejlerne Christian Mohr og

Morten Lorenzen skrive under på. Med Theis Faurholt Nielsen som tredjemand deltog de i årets DM i Svendborg i Christian Mohrs båd, som han har anskaffet i år. Der deltog 25 Spækhuggere i stævnet.

»Det er sandelig dygtige sejlere, skal jeg lige love for. Og det er også meget sociale sejlere, både på land og på vandet. Det sidste var vi ikke opmærksomme på, så vi sejlede lige så aggressivt som i match race, og det skal man ikke gøre i den klasse«, fortæller Morten Lorenzen.

Trods to førstepladser blev det på grund af to diskvalifikationer kun til en samlet ottendeplads til de to match racere, mens Jesper Bendix fra Fredericia, også han topsejler, blev dansk mester.

To versioner

Om Spækhuggeren siger Morten Lorenzen:

»Den har ligesom DS Match Raceren simple trimfunktioner. Men det er en relativt tung båd, som skal sejles rundt i vendingerne og

ikke bare kan smides rundt som en X-79. Man skal ned og bygge farten op efter en vending og arbejde med skødningen. Den har også tendens til at grave sig ned for spiler i stedet for at surfe«.

For Christian Mohr fungerer den nyindkøbte 'Hugger' som kombineret turbåd for familien og kapsejlsbåd med 'gutterne', som hver onsdag dyster ud for Svanemøllehavnen i København i et felt på 15-20 Spækhuggere.

En brugt Spækhugger i god stand koster sædvanligvis 80.000-90.000 kr. Den findes i to udgaver, en racingversion, som er den oprindelige, og en familieversion med højere ruf, som Peter Bruun i dag fortryder, at han lavede. Det skete midt i 1980'erne, da folk vilde have større både, og Spækhugger-salget daledede.

»Man skal aldrig ændre på et design, der fungerer«, siger han.

Trods forskellene i rufhøjden sejler de to versioner kapsejlsbåde på lige fod.